

Nai baño nekezago
 Sartu zan chulotik,
 Zeren sabela zeukan
 Lukainkaz beterik.
 Ikusten du laguna
 Ikaraz betea,
 Neke andiarekin
 Artzen asnasea.
 ¿Zer da, esaten dio,
 Zér da beldur ori?
 ¿Zer gertatzen zaik mu-
 Esan zadak niri. [till?
 Asnas eziñ arturik,
 Dio eranzuten:
 ¿Katuaren miauak
 Ez dituk aditzen?
 Badituk lau echean,
 Lauak eiztariyak,
 Oyek jan zizkidatek
 Nere bost anayak.
 Begira zak nola nik
 Daukadan buztana,
 Erdiña larrutua,
 Beste erdiña jana.

Doi doya egun batez
 Nian iges egiñ,
 Kontentu gelditu nak
 Onenbesterekiñ.
 Geroztik galtzen diat
 Osoro burua,
 Aditzen dedanean
 Katuen miaua.
 Au enzun zuenean,
 Dio sorokoak,
 Maiz badira ikara
 Gaur bezalakoak,
 Oa mutill nai badek
 Deabru echera,
 Nayago diat nik joan
 Sustrayak jatera.
 Gabaz irtenik joan zan,
 Esanaz bidean,
 Peligrotika libre
 Arkitu zanean:
 Obe diat nik askoz
 Pobreza pakean,
 Ez aberastasuna
 Ikaren artean.

ESNE SALTZALLEA.

Neskacha bat zi Joan
 Plazara neguan,
 Eskuan chanchilla ta
 Kaikua buruan.
 Gorputz liraña zuen,
 Gerriya chit mea,
 Illea erporaño,

Urre kolorea;
 Perla gisako ortzak,
 Aoa chikiya
 Begiak beltz andiak,
 Ezpaña gorriya;
 Ibillian iñori
 Ezer zor ez zion,

Itz batean, jendeak
 Begiratzen zion.
 Lasterka bere buru
 Zijoan itzketan,
 Itz egiten zuela
 Pozez era onetan.
 Esne au nerean det,
 Ala aitag esan dit,
 Saldu ta diru asko
 Niri emango dit.
 Bereala beaitut
 Arraultzak erosi,
 Saski bat bete arraultz
 ¿Izango det noski?
 Uda-berriya dator;
 Maiz nere burua
 Chitoz ikusiko det
 Nik inguratua.
 Egiten diranean
 Ollanda, ollasko,
 Artuko det ayekin
 Dirurikan asko,
 Erosteke ferian
 Aurrera cherriya,
 Beresitzen derala
 Albait umaziya.
 Ugari izan bait da
 Chit aurten ezkurra,
 Joaraziko diot

Laster tripaz lurra.
 Nola izango duen
 Urdaya lodiya,
 Artuko det onekin
 Nik diru andiya,
 Eta erosiko det
 Chalcho bat urriṣa,
 Umeak egin ditzan
 Echekoen giṣa.
 Urte asko baño len,
 Badet nik ustea,
 Arkituko naizela
 Ganaduz bete.
 ¿Ozta izango alda
 Errian neskachik,
 Dotea nik adiña
 Izango duenik?
 Asmo oyek egiten,
 Ari dan artean,
 Irriṣtatzen zayozka
 Bi oñak lurrean;
 Adiyo aren esne,
 Arraultz ta chitoak,
 Adiyo cherri, chal ta
 Dote guztizkoak.
 Askotan dirudite
 Gure esperantzak
 Osoro chakurraren
 Gaberdiko ametsak.

